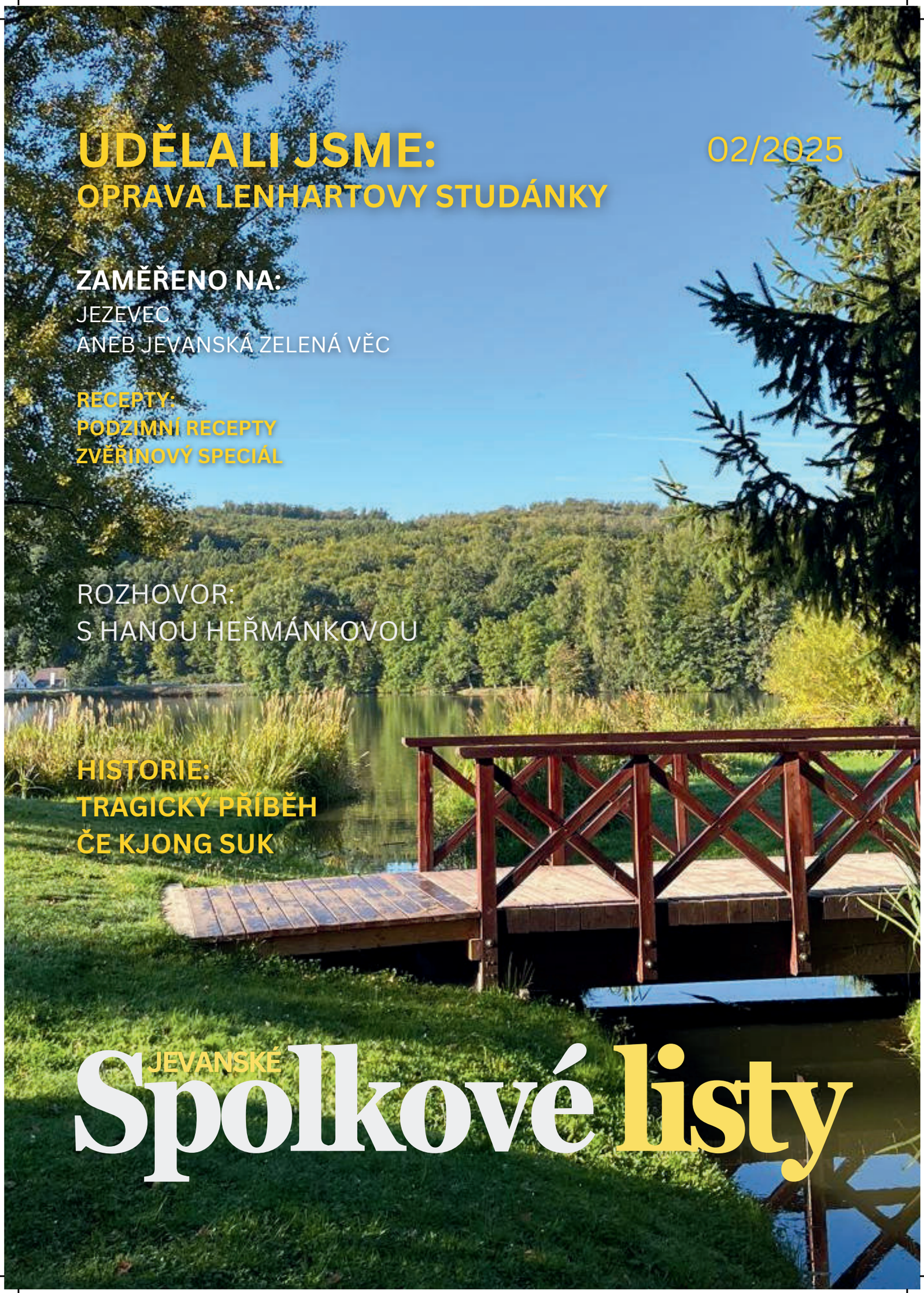

UDĚLALI JSME:
OPRAVA LENHARTOVY STUDÁNKY

02/2025

ZAMĚŘENO NA:
JEZEVEC
ANEB JEVANSKÁ ZELENÁ VĚC

RECEPTY:
PODZIMNÍ RECEPTY
ZVĚŘINOVÝ SPECIÁL

ROZHOVOR:
S HANOU HEŘMÁNKOVOU

HISTORIE:
TRAGICKÝ PŘÍBĚH
ČE KJONG SUK

JEVANSKÉ Spolkové listy

2025 / 2026	JEVANY V POHYBU

DEN	OBECNÍ ÚŘAD - TĚLOCVIČNA
PONDĚLÍ	15:30 **MAŽORETKY SCARLETT** *(M.PALEČKOVÁ 777 208 676)* 18:00 SILOVÝ TRÉNING S GABČOU *(774 605 006)*
ÚTERÝ	10:00 **MÁMY V POHYBU, DĚTI V POKLIDU S GABČOU** *(JEZEVEC, 774 605 006)* 17:00 JÓGA PRO DĚTI S VIKI *(SK JEVANY, 607 252 784)* 19:00 **DYNAMICKÁ JÓGA S ANET** *(776 717 188)*
STŘEDA	17:00 **ATLETIKA DĚTI S TERKOU** *(SK JEVANY, 721 639 729)* 18:00 ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ *(A. KOULOVÁ 728 071 350)* 19:15 **AEROBIK + BODYFORMING S DANOU** *(732 334 224)*
ČTVRTEK	13:30 **DOBRÁ JÓGA PRO SENIORY SE ZUZKOU** *(602 941 871)* 16:00 ŠVIHADLA S LUCKOU *(SK JEVANY 773 750 183)* 17:00 **POHYBOVKY S MICHALEM** *(SK VYŽLOVKA 773 750 183)* 18:00 SPONTÁLNÍ TANEC *(V. MARSOVÁ 602 843 461)* 19:00 **JÓGA S ANET** *(776 717 188, ZASEDACÍ MÍSTNOST)*
PÁTEK	13:15 ATL. MINI PŘÍPRAVKA ŠKOLKÁČCI (SK JEVANY) 14:30 **ATL. PŘÍPRAVKA ŠKOLÁCI S LUCKOU** *(SK JEVANY 773 750 183)*
SOBOTA	9:00 HÝBEJ SE S NÁMI *(JEZEVEC, 774 605 006)*
NEDĚLE	9:00 **HÝBEJ SE S NÁMI** *(JEZEVEC, 774 605 006)*

ZAMĚŘENO NA JEZEVCE 02
Spolky

PRVNÍ JEVANSKÝ TRAIL A NOHEC BOREC 05
Jezevec z.s.

OPRAVA STUDÁNKY 08
Reportáž

HANA HEŘMÁNKOVÁ 10
Rozhovor

NEJEN ZVĚŘINOVÝ SPECIÁL 12
Recepty

JEVANSKÉ VYZNÁNÍ 15
K oddechu

VÝLETY A HOSTINA SE SOUSEDY 16
Sousedé

VÝLOV RYBNÍKA A KAM PRO ZVĚŘINU 18
Lesy ČZU

O ESKÁČKU A O PŘÍMĚŠŤÁKU 20
SK Jevany

JEVANSKÝ ŽELEZŇÁK 22
SDH Jevany

ČE KJONG SUK 23
Historie

OD DĚTÍ PRO DĚTI 25
Od dětí

BOMBARDOVÁNÍ V JEVANECH 27
Tenkrát

FOTO NA ÚVODNÍ STRANĚ:
LUCIE HLADKÁ

Vážené čtenářky, milí čtenáři,

vítám vás u pátého vydání Spolkových listů. Musím přiznat, že práce na těchto stránkách zabere spoustu času, ale stojí nám to za to. To, jak se neustále prolíná historie s přítomností a jak ty příběhy ožívají, když je dávám dohromady. A na co se těšit?
Čekají vás naše stálé rubriky o spolcích, tentokrát se zaměřením na mého milého Jezevce, rozhovor s Hanou Heřmánkovou, recepty se zvěřinovým speciálem a několik opravdu zajímavých článků z historie. Snad nevadí, že jsem tentokrát vybrala fotografii Leily a Natálky, protože mi přišla symbolická – jedna v Skáčkovém tričku, druhá v Jezeveckém, v obětí. Fotka krásně zachycuje, jak naše spolky spolupracují a propojují děti i dospělé. Jak říká jedno africké přísloví: *„Je potřeba celé vesnice, aby se vychovalo dítě.“*
Držme spolu a užívejme si společné chvíle.
Přeji vám krásný podzim a zimu a doufám, že vás stránky Spolkových listů potěší.

S láskou

Viki Pac

ZAMĚŘENO NA

JE·ZE·VEC

aneb JEvanská
ZElená
VĚC

Autorka: Viktorie Pacourková a jezevci
Foto: Archiv Jezevec z.s.

Jak vznikl náš spolek?

Spolek vznikl v roce 2019. Původně jsme se chtěli zaměřit na pořádání akcí pro veřejnost, z jejichž výtěžku by se financovala výsadba v obci. To se nám ze začátku dařilo, ale pak přišel covid a následně volby – a i na Jezevce dolehla tato nelehká doba. Potřebovali jsme čas, abychom si ujasnili, co má pro nás smysl. A dnes?
Náš Jezevec roste a já mám nesmírnou radost z našeho týmu, který dává jezevci prostor k dalšímu růstu. ♥

Komunitní výsadba trvalkového záhonu 2019.
Dnes již pouze v našich vzpomínkách.

Náš merch. Podpořte nás jeho koupí.

Proč právě jezevec?

Na začátku to byla jen zkratka – JEvanská ZElená VĚC. Časem jsme ale zjistili, že k nám tohle zvíře sedí mnohem víc, než jsme čekali. Jezevec je vytrvalý, umí si stavět složité nory, které udržuje dlouhá léta. Navenek působí klidně a nenápadně, ale když je potřeba, dokáže se odvážně postavit i silnějším soupeřům. Je houževnatý, odolný a vždy si umí najít cestu.
Ačkoli bývá považován za samotářského tvora, ve skutečnosti často žije v rodinách a spoléhá na spolupráci. V keltské a slovanské tradici je jezevec vnímán jako ochránce území, přírody a pravdy, symbol stálosti, pracovitosti a vytrvalosti.
A to je i náš jevanský Jezevec. Zakořeněný v místě, silný v pospolitosti a odhodlaný růst navzdory překážkám. ♥

Kdo o kom co říká? Můžete hádat podle nápovědy! Rádi si hrajeme, a tak jsme pojali i naše medailonky. Podle abecedy jsme se jako členové popsali navzájem.

Gabča je naše nejnovější posila v Jezevci. Srší z ní neuvěřitelná energie a zápal pro pohyb. Díky ní si můžete užít cvičení pro maminky s dětmi, kruháč a letos poprvé si vzala na starosti Jevanský trail, který se moc povedl. Moc jí děkuju za to všechno, co Jezevci dává.

Háňu zná podle mě každý. Když není slyšet ona a její remcání, zastoupí ji její pávi. Stará se nám v Jezevci o program na víkendové cvičo a také je na něm nejvíce přítomná, což ji šlechtí. Mimo to je velmi úspěšná dobrovolná hasička a skvělá trojnásobná maminka.

Helča je kreativní duše našeho spolku a většinou má na starosti návrhy plakátů a vizuálů. Díky jejím nápadům mají naše akce vždy poutavou a originální tvář. Její cit pro estetiku a smysl pro detail dává našim projektům osobitý šmrnc.

Janča je s námi v Jezevci od úplného začátku a nechybí na jediné akci. Zvládá hned dvě klíčové role: je „guru přes občerstvení“ a zdravotním dozorem. Když zrovna nepomáhá ve spolku, najdete ji nejspíš na koňském hřbetu, kde dobíjí baterky.

Lucka je člověk, na kterého se můžete vždy spolehnout. Její energie a nadšení jsou neuvěřitelné a nikdy neví, co znamená odpočívat. Je to akční a pozitivní osoba, která se vždy snaží pomoci ostatním. Její přístup k životu je plný elánu a optimismu, což je patrné v každém jejím počinu.

Každé dítě má svého „tátu“ a pro Jezevce je touto osobou právě **Martin**. Stál u zrodu celého tohoto projektu, a zároveň zdatně plní úlohu jediného muže v našem spolku. Dokáže zasáhnout, když se náš „babinec“ zasekne na nějaké prkotině a navede nás směrem, který by žádnou z nás možná ani nenapadl.

Síma je stálicí Jezevce a působí ve spolku již několik let. Nikdy nevynechá naše akce a vždy se aktivně podílí na organizaci a rovněž se aktivně zapojí do akce samotné. Přestože nebydlí v Jevanech, cestovat za námi ji problém nedělá. Síma je vytrvalec a spolehlivá parťačka do každé akce, přispívá věcnými názory. Doufáme, že s námi dlouho vydží.

Viki, naše předsedkyně a tahounka, která vždy dokáže nadchnout ostatní pro nové nápady. Má blízko k přírodě, ekologii a dětem, což se krásně odráží i v našich akcích. Svojí energií a úsměvem dodává spolku JeZeVec tu správnou jiskru. Je pro nás inspirací a oporou, na kterou se můžeme vždycky spolehnout.

Naše již tradiční radosti

Některé akce nás provázejí už od samého začátku, některé jsme přidali časem. Tak či onak, tyto akce se staly tradiční součástí života v Jevanech.

Čarodějná cesta kouzelníka Jevina

V Jevanech čarodějnice pro děti chyběly, a tak jsme je pojali po svém – s radostí a laskavostí. Kouzelná cesta je plná her a dobrých skutků. Ukazujeme dětem, že kouzlit se dá každý den, třeba jen tím, že někomu pomůžeme.

Nohejbalový turnaj na Den otců

Turnaj mužských dvojic je o setkání a rodinné atmosféře. Hrají spolu otcové a synové, strýcové se synovci i kamarádi. Nechybí program pro malé i velké.

Podzimní slavnosti

Naše největší akce roku – loučení se sezónou. Dlabeme dýně, lisujeme mošt, vyrábíme budky, pečeme a soutěžíme o nejlepší štrúdl. Slavnosti rostou s námi a spojují generace.

Hýbej se s námi

Náš víkendový cvičící program je pro všechny, kdo se chtějí protáhnout na józe nebo si zahopsat na aerobiku. Program neustále obměňujeme a dbáme na to, aby byl cenově dostupný. Velké díky patří všem lektorkám, které s námi šíří radost z pohybu.

Nohec Borec 2025

Cesta kouzelníka Jevina 2025

Úklid pláže 2025

Jezevec nezahálí

Náš spolek se neustále zapojuje do projektů, které dávají smysl a pomáhají obci i přírodě. Nejprve jsme se podíleli na opravě studánky, poté uklidili pláž u Jevanského rybníka a následně Gabča uspořádala První jevanský trail.
Stále také probíhá výdej ovozel bedýnek od lokálního farmáře.
Ve spolupráci s Lesy ČZU budeme sázet nové stromky a pomůžeme tak udělat kus lesa krásnějším.
A na jaře spojíme síly, abychom zachránili co nejvíc žab na jejich cestě k rybníku.
Líbí se vám naše projekty? Přidejte se k nám – třeba jako dobrovolníci.
A pokud nemůžete, doražte jako návštěvníci, kupujte náš merch a nebo nám držte nám palce. I to se počítá.

První ročník Jevanského trailu 2025

Autorka: Gabriela Fialová
Foto: Vladimír Škuta

Tento školní rok začal pro Jevany netradičně, protože se zde v sobotu 6. 9. konal 1. ročník Jevanského trailu, což jsou běžecké závody pro dospělé i děti. Iniciativa vzešla ode mě a celý spolek tuto myšlenku vřele přijal a těšil se z nové jezevčí akce. Mezi červnovým nohejbalovým turnajem a podzimními slavnostmi v říjnu jsme doteď měli prázdné okénko a to mi přišlo škoda, protože jsme nejšťastnější z toho, když se u nás v Jevanech něco děje a my toho můžeme být součástí.

Závod byl rozdělen na hlavní trasu 8 km, kratší trasu 4 km a potom tři dětské kategorie dle věku, kde se běželo 200, 600 a 1000 metrů. Neměli jsme ponětí, kolik lidí se hecne a přihlásí se do tohoto prvního ročníku, ale byli bychom rádi i za hrstku účastníků.

Nakonec se akce zúčastnilo neskutečných 83 běžců. Z čehož 20 běželo dlouhou trasu 8 km, 20 se proběhlo po kratším okruhu a do dětských závodů se nám přihlásilo 43 malých/mladých nadšenců.

Jelikož je to trail, snažili jsme se, aby trasa vedla co nejvíce naší krásnou jevanskou přírodou a zde by se hodilo poděkovat Lesům ČZU, že jsme se mohli proběhnout po jejich pozemcích. Start i cíl byly na návsi u zvoničky, takže si i mimojevanští mohli prohlédnout naši malebnou obec.

Zázemí jsme měli v hasičárně, kde bylo wc a šatna, takže i z této stránky jsme byli kryti - díky Romanovi Trmalovi.

Velké díky patří též obecnímu úřadu Jevany, který nám poskytl finanční dar na nákup občerstvení a myslím, že si všichni návštěvníci moc pochutnali. Ať už na šťavnatých melounech, kafíčku nebo na pečených dobrotách, které jsme s láskou pekli. Mimo občerstvení byla pro malé závodníky přichystaná dílnička, kde si mohli vyrobit tzv. “fandítka”, kterými pak mohli fandit ostatním v cíli. Dále zde Míša Šebková malovala dětičkám na obličej, takže nám tam pak pobíhala místo dětí úžasná veselá zvířátka. Holky z SK Jevany pro děti nachystaly opičí dráhu, kde se mohly opravdu vyřádit. Lucka Hladká se postarala o rozcvičku před startem, aby se předešlo zraněním. I jim patří velké díky za pomoc při realizaci tohoto našeho nového projektu.

Účast a pozitivní ohlasy nám jasně říkají, že druhý ročník bude!

Zapište si 5. 9. 2026 do diářů, protože Jevanský trail tu bude zas a vy si s námi pojďte zazávodit, protože to opět bude legendární.

NOHEC BOREC 2025

Autorka: Viktorie Pacourková
Foto: archiv Jezevec z.s.

Letos jsme pořádali již třetí ročník amatérského nohejbalového turnaje mužských dvojic na Den otců v duchu retro. Nejen pro děti jsme připravili hry, které jsme sami hrávali jako malí: skákání přes gumu, panák, házení ceček a další.

Celou akci doprovodila bohatá tombola plná cen od našich sponzorů, ale i od členů spolku, kteří nakoupili retro hry. Do tomboly nám věnoval svou krásnou fotografii i Vlado Škuta. Všem sponzorům moc děkujeme. Tombola měla velký úspěch.

Letos byla účast týmů komornější kvůli nemocem a zraněním, ale vůbec nám to nevadilo. Potvrdili jsme si, že akce nemusí mít masivní účast, hlavní je trávit společný čas sportem a zábavou a fajn lidma.

Turnaje se zúčastnilo pět týmů: ACTHC, Kulatý Omyl, Soptíci, Masarykovi Pštrosi a Žlabaři. Počasí nám přálo a bylo opravdu na co se dívat.

Kluci hráli naplno a o dodržování pravidel se staral Dan, který letos nemohl hrát kvůli zranění – tak snad příští rok, Dane!

Týmy byly vyrovnané, ale výhra zůstala stejně jako vloni u Soptíků. Druhé místo obsadili jevanští borci ACTHC a třetí místo získali Masarykovi Pštrosi. Všem gratulujeme a děkujeme za účast.

Příští rok se opět sejdeme, protože tento turnaj už je naše srdcovka. Jelikož je náš spolek plný žen, budeme moc rády, pokud nám při organizaci pomohou i nějací šikovní muži. Každý rok prosíme o pomoc třeba místní fotbalisty, ale marně. Možná se ale najde někdo z našich čtenářů, kdo bude mít chuť zapojit se a podpořit rodinného ducha tohoto turnaje českého sportu – nohejbalu.

Déšť, bahno a křivé stromy aneb

jak jsme v Jevanech opravovali studánku

Autorka: Simona Orlová
Foto: Archiv Lesy ČZU

V sobotu 7. 6. 2025 proběhla v Jevanech akce, na kterou se bude dlouho vzpomínat – a nejen proto, že nám bahno z gumáků odpadává ještě dnes.

Sešli jsme se, abychom společnými silami zvelebili Lenhartovu studánku a její okolí. Organizace se chopil Martin Polák, kterému spolek JEvanská ZElená VĚc s velkou radostí doručil usměvavé pracovité pomocníky.

Domluvili jsme se, že začneme výměnou střechy a pustili jsme se do práce. Vše šlo jako po másle. Sem tam jsme použili sílu a kde to nešlo silou – šlo to větší silou. Následná průtrž mračen proměnila okolní terén v kluziště pro gumáky, ale to nás nemohlo zastavit. Pršelo prakticky bez pauzy, ale stromy se nad námi snažily hrdinně vodu zadržet.

Starou ztrouchnivělou střechu jsme nahradili krásným novým podbitím a následně novým dřevěným šindelem. Při zjištění, že jsou některé desky trochu křivé zazněla věta: „Stromy jsou tu v okolí taky křivé, ono to nějak dopadne.“ A dopadlo! Chlapcům šla práce od ruky a během pár hodin měla studánka krásnou novou sedlovou střechu. Ženy mezitím rozebraly chodníček, který vedl ke vzpomínkovému kameni. Vedle hlavní cesty pak postupně vyrostla hromada starého, ztrouchnivělého dříví, o kterou se postaral OÚ Jevany.

Někteří z nás si mohli vyzkoušet odkornit kulatinu, která byla následně použita na nový chodníček. A když už máme nový chodníček, vyvstala myšlenka obnovy vzpomínkové desky na mechovém kameni. Víte, proč se studánka jmenuje Lenhartova? Udělejte si procházku a zkuste vyluštit, co se píše na vzpomínkové desce.

I přes všechen déšť zvládly s námi tuto akci absolvovat i děti! Zatímco dospělí zápasili s klouzajícím nářadím a vlastní rovnováhou, děti se rozhodly, že i skřítkové potřebují nové bydlení. A tak jim z přírodnin stavěly domečky.

Na konci dne jsme byli unavení, promočení, ale spokojeni. Studánka je opravená, okolí uklizené a my jsme si opět připomněli, že když se sejdou správní lidé vznikají věci, na které se nezapomíná. Sama za sebe moc děkuju! Jsem moc ráda, že má tato zázračná voda (věřte mi, je zázračná!) nový kabátek. Díky Martinovi za myšlenku, díky ČZU za materiál, díky OÚ Jevany za občerstvení a likvidaci odpadu. A díky nám všem, kteří jsme to v dešti nevzdali!
K obnově chystá i spoustu dalších studánek v okolí. Sledujte, zajímejte se a u příští obnovy studánky ahoj!

I přes nepříznivé počasí se akce povedla a my za jezevce děkujeme Martinu Polákovi za organizaci, OÚ Jevany za občerstvení a Lesům ČZU za poskytnutý materál

Paní Heřmánková: noblesa, energie a divadlo

Autorka: Viktorie Pacourková
Foto: Viktorie Pacourková

BEZ ZÁBRADLÍ

Paní Heřmánková je noblesní a inspirativní žena – a také naše jevanská sousedka. Její životní dráha je spjata s televizí, rozhlasem i divadlem. Do televize nastoupila už v osmnácti letech a stala se tehdy nejmladší hlasatelkou na obrazovce. Za svou práci získala prestižní ocenění TýTý. Dnes působí především v Divadle Bez zábradlí jako umělecká ředitelka.
Rozhovor jsme vedly v příjemné atmosféře jevanské kavárny – a společnost nám dělala i Bettynka, milá fenka zlatého retrívra.

Paní Heřmánková, nedávno k vám do divadla zavítali jevanští sousedé. Bylo to spojené i s prohlídkou? A na jaké představení se podívali?
Ano, před představením jsem jim ukázala zákulisí a představila jsem jim, co obnáší práce v divadle. Přidala jsem i kousek historie našeho souboru. Byla to akce pro více než dvacet lidí a všichni jsme si ji moc užili. Naši sousedé viděli představení *Láska z mládí*.

Zmínila jste, že se vracíte k tradici festivalu slovenského divadla u vás v divadle.
Ano, letos jsme festival po dlouhé covidové pauze obnovili. Uvedli jsme pět představení a jedno jsme dokonce museli přidat, protože zájem byl obrovský. Otevřela ho paní Milka Vášáryová a atmosféra byla nádherná. Slovenské divadlo má u nás dlouhou tradici a vždycky mělo skvělý zvuk. Lidé herce znali i z televizních pondělních inscenací, na které se dříve těšila celá republika. O to větší radost mám, že se nám podařilo festival vrátit do života.

Jak složité bylo po covidu znovu nastartovat takovou tradici?
Bylo to velmi náročné. Pandemie přerušila mnohé vazby a zároveň ubývaly finanční zdroje. O to cennější pro nás bylo, že jsme se znovu semkli a festival vrátili na scénu. Připomnělo nám to, že divadlo je živý organismus, který potřebuje pravidelný kontakt s publikem i partnery. Návrat slovenských divadel byl velkou vzpruhou nejen pro diváky, ale i pro nás samotné.

Vy sama jste se teď ujala funkce umělecké ředitelky.
Ano, vrátila jsem se zpět k tomu, co je mi nejbližší, k divadlu. Navíc máme silný tým, od

techniků přes inspicientku až po obchodní oddělení. Základ ale tvoří herecký ansámbl – lidé, kteří s námi divadlo budovali od počátku, jako Jana Švandová, Veronika Freimanová, Zdeněk Žák, Josef Carda nebo Rudolf Hrušínský. Jsou to osobnosti, bez nichž by naše scéna neměla tvář.

Váš repertoár je známý pestrostí. Podle čeho vybíráte nové hry?

Naším mottem je, že v dobré tragédii musí být humor a v dobré komedii trochu tragédie. Proto hledáme texty, které mají přesah, ale zároveň diváky pobaví. Uvedli jsme třeba anglickou frašku Hra, která se zvrtla, která je postavená na tom, že se na jevišti pokazí úplně všechno, co se pokazit může. Zároveň uvádíme i současné hry s vážnější tematikou, například Berlín, Berlín, která se odehrává těsně před pádem Berlínské zdi. Divadlo by mělo přinášet smích i zamyšlení – ideálně obojí současně.

Součástí vašeho divadla jsou i koncerty a výstavy.

Ano, od počátku jsme chtěli propojit různé druhy umění. Pořádáme jazzové i klasické koncerty, na Vánoce k nám tradičně jezdí Hradišťan. V našem prostoru vystavují fotografové a malíři, snažíme se o to, aby divadlo nebylo jen o hrách, ale stalo se místem kulturního setkávání. Velký důraz klademe také na rodiny s dětmi – spolupracujeme s Divadlem pohádek a uvádíme klasické pohádkové tituly, které znají generace diváků. A neopakovatelnou atmosféru má náš vánoční jarmark, kde vystavují své výrobky děti z Nadačního fondu Slunce.

Když se vrátíme na úplný začátek – co vás vedlo k založení vlastního divadla?

Impulzem byl můj manžel Karel. Po revoluci se divadelní systém proměnil, některé hry mizely z repertoáru, a přitom byly stále krásné a měly publikum. Rozhodli jsme se je odkoupit a hrát pod vlastní hlavičkou. Začínali jsme s minimem prostředků, vybavovali kancelář doma, učili se podnikatelským základům, hledali partnery. Byl to divoký čas, plný chyb i radosti. Postupně jsme si vybudovali vlastní scénu v paláci Adria a vznikl název Divadlo Bez zábradlí. Ten symbolizuje svobodné a otevřené divadlo, bez hranic a bariér.

Vaše jméno je spojené také s televizí a rozhlasem. Jak na tu dobu vzpomínáte?

Do televize jsem nastoupila už v osmnácti letech jako hlasatelka. Byla to obrovská škola – přímé přenosy, publicistika, pořady o knihách, koncerty. Později jsem přešla do rozhlasu, kde jsme s kolegyní otevíraly vysílání Frekvence 1 s Dámským klubem. Byla to úplně jiná práce, protože v rádiu se všechno soustředí na hlas, intonaci a výběr slov. Nakonec jsem se vrátila do televize do pořadu Sama doma, který se vysílá přes den a dával mi prostor skloubit práci s rodinou. Ale divadlo mě postupně zcela pohltilo.

Kde hledáte inspiraci pro svou práci?

Jezdíme po světě a díváme se, jak funguje divadlo jinde. Není to jen o Londýně nebo New Yorku, ale i o Budapešti, Bratislavě či Drážďanech. Na Slovensku se vždy dělalo divadlo velmi dobře, mají živelnější a citlivější přístup. Anglie je zase zemí Shakespeara a tamní herci ho mají v krvi. Inspiraci hledáme všude a snažíme se ji přenášet i k nám.

Kdybyste měla pozvat naše čtenáře, co byste jim doporučila?

Pokud se chtějí opravdu zasmát, pak určitě Hru, která se zvrtla – inscenaci, kde se divák směje od začátku do konce. Na Vánoce bych pozvala na novinku Mohla to být hvězdná chvíle, která humorně rozehrává fiktivní setkání Bacha a Händela a doprovází ji jejich hudba. A samozřejmě nesmím zapomenout na náš vánoční jarmark – je to krásná tradice, která propojuje divadlo, rodiny a děti ze Slunce. Vždy tam vládne kouzelná atmosféra.

Paní Heřmánková, moc vám děkuji za rozhovor a přeji, ať se vám i Divadlu Bez zábradlí daří.

Také děkuji a srdečně zdravím všechny čtenáře.

SRNČÍ ŘÍZEČKY V PARMEZÁNU

Ingredience:

- **750 g srnčího kýty bez kosti z mladého kusu**
- **500 ml mléka**
- **50 g jemně nastrouhaného parmezánu**
- **3 lžíce hladké mouky**
- **3 vejce**
- **čerstvě mletý bílý pepř, sůl**
- **jemná strouhanka na obalení**
- **přepuštěné máslo na smažení**

Zvěřinu nakrájíme na centimetr silné plátky, lehce je naklepeme, vložíme do mísy, zalijeme mlékem a necháme několik hodin odležet.

Pak plátky osušíme, osolíme, opepříme a obalíme v hladké mouce. Vejce prošleháme a vmícháme do nich nastrouhaný parmezán. Jednotlivé řízečky protáhneme vejci s parmezánem a obalíme ve strouhance.

Smažíme je zvolna v rozehřátém přepuštěném másle dozlatova.

Řízečky podáváme obložené dílky citronu, s vařenými bramborami posypanými pažitkou a na talířích dozdobíme jedlými květy.

ROLÁDA Z DAŇČÍHO KRKU

Ingredience:

- **750 g daňčího krku bez kosti**
- **120 g tenkých plátků anglické slaniny**
- **2 nožičky paprikové klobásy**
- **3 vejce**
- **3 lžíce mléka**
- **2 feferonky nebo ½ červené papriky**
- **2 cibule**
- **2 lžičky hořčice**
- **hrst zelené petrželky**
- **lžíce sádla**
- **lžíce hladké mouky**
- **masový vývar**
- **mletý pepř, sůl**

Zvěřinu prokrojíme na plát a mezi potravinovou folií rozklepeme dotenka, opepříme, osolíme a potřeme hořčicí. Vejce rozšleháme s mlékem, přidáme jemně nakrájenou petrželku, pepř a sůl a na velké pánvi usmažíme omeletu. Omeletu položíme na plát krku, na ni narovnáme podélně rozkrojené klobásy a feferonky nebo červenou papriku nakrájenou na proužky a srolujeme, obalíme plátky slaniny a ovážeme nití. V pekáči na sádle zpěníme drobně nakrájenou cibuli, vložíme roládu, podlijeme horkou vodou nebo vývarem, zakryjeme vrchním dílem pekáče a zvolna pečeme asi hodinu. Podle potřeby podléváme. Ke konci pečení odklopíme a dopečeme do měkka a dozlatova. Upečenou roládu vyjmeme a udržujeme ji v teple. Šťávu necháme vysmahnout, zaprášíme moukou, zalijeme vývarem, asi 10 minut povaříme, přecedíme, dochutíme pepřem a solí.

Roládu nakrájenou na plátky podáváme s rýží.

BRAMBOROVÝ SALÁT S TAJEMSTVÍM ZAKYSANÉ SMETANY

Bramborový salát patří mezi klasiku, která na českých stolech nesmí chybět, nejen při rodinných oslavách. Tajemství tohoto receptu spočívá v tom, že místo bílého jogurtu se používá zakysaná smetana, která salátu dodá jemnější a plnější chuť.

Ingredience:

- **4 kg brambor uvařených ve slupce, vychladlých**
- **cca 600 g kořenové zeleniny (mrkev, petržel, celer)**
- **1 cibule**
- **1 lžíce octa (do vody na zeleninu)**
- **5 vajec uvařených natvrdo**
- **1 sklenice sterilovaných okurek (cca 680 g, znojemské nebo domácí)**
- **250 g majonézy Boneco (asi 2/3 celkového množství)**
- **150 g zakysané smetany Pilos - 18 % tuku (asi 1/3 celkového množství)**
- **100 g plnotučné hořčice**
- **cukr, sůl, pepř, ocet (na dochucení)**

- Brambory uvařte ve slupce, nechte vychladnout, oloupejte a nakrájejte na menší kostičky. Jemně je osolte.
- Zeleninu (mrkev, petržel, celer) očistěte a vložte do hrnce s vodou. Přiveďte k varu, přidejte 1 lžíci octa a cibuli. Po 3 minutách cibuli vyjměte, zeleninu dovařte doměkka. Poté vše nechte vychladnout a nakrájejte na kostičky.
- Vejce uvařte natvrdo, zchlaďte a nasekejte nadrobno.
- Okurky vyjměte ze sklenice a nakrájejte na malé kostičky.
- Všechny připravené suroviny (brambory, zeleninu, vejce, okurky a cibuli) dejte do velké mísy.
- Zálivka: v misce smíchejte majonézu, zakysanou smetanu a hořčici. Ochuťte cukrem, solí, pepřem a případně trochou octa podle chuti.
- Zálivku přidejte k bramborám a ostatním surovinám. Opatrně promíchejte, aby se chutě spojily, ale brambory se nerozmačkaly.
- Nechte odležet v lednici, ideálně do druhého dne, aby se chutě krásně propojily.

Děkujeme za recept od místní hospodyňky Dany Moravcové

HOUBOVEC

od Markéty Vávrové

Ingredience:

- **2 hrsti sušených hub, namočených**
- **1 cibule, nasekaná najemno**
- **4 nasekané stroužky česneku**
- **1 lžíce másla nebo sádla + trochu na vymazání formiček**
- **sůl, mletý pepř**
- **špetka muškátového oříšku**
- **1 hrst nasekané petrželky**
- **1 lžíce sušené majoránky (drhnuté a rozemnuté)**
- **200 ml mléka**
- **2 starší rohlíky, nakrájené na kostičky**
- **4 vejce (zvlášť bílky a žloutky)**
- **40 g dětské krupice**
- **strouhanka na vysypání formiček**

- Houby zalijte cca 200 ml vody a uvařte doměkka. Vývar si ponechte.
- Pečivo pokropte vychladlým houbovým vývarem a mlékem.
- Na pánvi rozehřejte máslo, osmahněte cibuli a česnek dozlatova.
- Žloutky vyšlehejte se špetkou soli do pěny.
- Bílky vyšlehejte zvlášť na pevný sníh.
- Předehřejte troubu na 180 °C.
- Smíchejte pečivo, houby, směs z pánve a žloutky.
- Vmíchejte petrželku, majoránku, sůl, pepř, muškátový oříšek a nakonec lehce zapracujte sníh z bílků a krupici.
- Hmotu rozdělte do čtyř vymazaných a strouhankou vysypaných formiček (nebo do jednoho pekáče).
- Pečte 15–20 minut dozlatova. Před vytažením vyzkoušejte špejlí, zda je houbovec hotový.

Okénko (bývalého) Pražáka aneb Jevanské vyznání

Autorka: Martina Sarri Krobová
Foto pozadí: Viktorie Pacourková

Jevany jsou čarodějná vesnice. Omámily mě na první pohled, i když v den mého příjezdu Pan Podzim už sundal ze stromů jejich listnatý háv. Možná za to mohou tajemné páry stoupající z okolních rybníků. Možná za to může vůně ranního lesa. Možná mi kouzelný skřítek vhodil do kabelky začarovaný žalud, když jsem tudy jednou projížděla autobusem do Sázavy, a ani na vteřinu netušila, že zrovna tady jednoho dne skončím. Dostala jsem se sem náhodou a dodnes nelituji. Asi to tak mělo být.

Narodila jsem se u Vltavy. Šplouchala za okny porodnice na pražské Štvanici a kousek odtamtud stál dům na nábřeží, kde jsme pak bydleli. Můj tatínek byl totiž správcem štvanického jezu a vodu miloval odjakživa. Sjel na kánoi kdejaký potok, vodácké Ahoooj! měl vždy schované pod košilí a večer u táboráku hrával na kytaru.
Z jedné takové cesty si přivezl moji maminku.
I když jsem si ho užila krátce, stihl mi předat právě lásku k přírodě, vodě a ke kytaře. Jsem mu za to velmi vděčná.

Jako náctiletá jsem se s partou a s kytarou toulala o víkendech Posázavím. Jinam jsem potřebu jezdit neměla – bylo mi tu dobře. Tenhle kraj jsem měla zapsaný někde ve svých genech. Nedokázal to ve mně přepsat ani můj muž, s nímž jsem pro změnu pak sjezdila celé Křivoklátsko. Když přišel čas opustit jeho i Prahu, dovedlo mě to stejně zase sem, do kraje mezi Sázavou a Říčany. Rozvod a pražský smog se výrazně podepsal na zdraví mém i mého syna.

Prošla jsem dvěma místy, než mě náhoda dovedla do Jevan. Jedno bylo úžasnější než druhé, jenže... nebyl to domov. Jen přestupní stanice. Stačilo to ale natolik, že do roka jsme ani já a ani syn nepotřebovali spreje na astma a léky na alergii. Zdejší kraj je náš lék.

A pak se paní domácí rozhodla poskytnout náš dosavadní domov někomu jinému; to přišla docela krize. Víte, jak to je... Sotva nejvíce potřebujete sehnat místo, kam jít, nikde nic není, jak na potvoru. Když už jsem nevěděla kudy kam, zapůsobil asi ten kouzelný žalud od skřítka, dar z dávných dob, kdy jsem ještě nemusela bojovat o své štěstí. Stačil rozhovor s kamarádkou řidičkou autobusu. ,,Hele, o něčem vím, zkus to," řekla mi a dala telefonní kontakt. Poslechla jsem a vyšlo to...

Byl to bod obratu. V Jevanech žijí úžasní lidé. Našla jsem tu pomoc a sílu dát si do pořádku život. Miluji tohle místo, zdejší rybníky i lesy. Zdejší sousedskou atmosféru.
Tady to prostě žije...

A tak jsem tady. V cílové stanici. Doma.
Děkuji vám, Jevany.

Výlet seniorů do Průhonic

Autorka: Markéta Vávrová
Foto: Archiv Sdružení jevanských sousedů

Ve středu 7. 5. 2025 jsme vyrazili se seniory na výlet do parku v Průhonicích. Před procházkou všichni dostali svačinu a poté jsme se vydali na cestu. Všichni jsme se těšili především na rozkvetlé azalky, rododendrony a další rostliny – a rozhodně jsme nebyli zklamaní. V tuto dobu opravdu kvetly všechny možné rostliny a květiny, a navíc nám počasí velice přálo. Prošli jsme jeden z okruhů v parku a všichni jsme byli nadšení. Během dopoledne jsme ušli celkem 5 km.

Příjemné dopoledne jsme zakončili dobrým obědem v Říčanech v restauraci Čajovna, v ulici Široká. Všem zúčastněným moc děkujeme za krásný výlet.

Výlet seniorů za Hankou Heřmánkovou

Autorka: Markéta Vávrová
Foto: Archiv Sdružení jevanských sousedů

Hanka Heřmánková naše seniory pozvala na prohlídku zázemí **divadla Bez zábradlí** a zároveň na představení *Láska z mládí* za velice vlídnou cenu.

Ve čtvrtek 12. 6. 2025 jsme tedy vyrazili v hojném počtu a před představením jsme si s komentářem Hanky prohlédli zázemí a zákulisí divadla, technické vybavení, šatny, fundus, jeviště a další prostory. Hanka nám velice poutavě vyprávěla o provozu divadla, jeho začátcích, důvodech jeho založení a také o zajímavých perličkách nejen z denního chodu divadla samotného, ale i z jednotlivých představení.

Přidali se k nám i senioři z Kostelce, takže i s naším doprovodem (přepravci) nás bylo celkem 22.

Celá akce se velmi vydařila, senioři byli spokojeni a už nyní společně připravujeme další akce a výlety. **Sledujte plakáty v obci, Facebook i zprávy a chaty ve skupině seniorů na WhatsAppu.**

Více nejen o Divadle Bez zábradlí, ale i o jeho zákulisí a zajímavostech se dozvíte v rozhovoru s Hankou Heřmánkovou.

Sousedské posezení u Jevanského rybníka

Autorka: Markéta Duchková
Foto: Archiv Sdružení jevanských sousedů

V sobotu 14. června se uskutečnil již druhý ročník sousedského posezení s dobrým jídlem. Tentokrát jsme se sešli a hodovali na travnaté ploše u parkoviště Jevanského rybníka.

I když byl den velmi horký, tak koruny stromů nám dávali velmi příjemný stín. U společného stolu plného nejrůznějších domácích dobrot se sešlo na třicet sousedů. Mohli jsme ochutnat italské speciality, chutné saláty a nevšední sladkosti. Na stolech se tak sešla pestrá hostina, na které si každý našel to své.

Po celou dobu vládla pohodová atmosféra, lidé si povídali, smáli se a sdíleli své recepty i zážitky. Děti se mezitím zabavily hrami a využily volný prostor k pohybu a společnému dovádění.

Nápad na společné hodování pochází z knihy Hostina od Petry Hajzlerové, kde je na každé stránce knihy patrné, žejídlo má jedinečnou moc sbližovat lidi.

Nejde jen o samotné pokrmy, ale hlavně o čas, který spolu strávíme u jednoho stolu. A právě na tuto tradici rádi navazujeme – na hostiny, které lidi spojují a dávají jim příležitost se sejít

jinak než v běžném shonu. Na stejném principu probíhají na mnoha místech již řadu let akce „Zažít město jinak“, kde je jídlo a společný stůl prostředkem k tomu, aby se sousedé potkávali a byli spolu.

A my jsme si teď vyzkoušeli, že něco takového může krásně fungovat i na vesnici.Všem, kdo přispěli svou dobrotou či jen dobrou náladou, patří velké poděkování.

Už teď se těšíme, až se další hostině zase potkáme.

Naše posezení ukázalo, že hostina není jen o jídle, ale hlavně o setkání a radosti být spolu.

SDRUŽENÍ JEVANSKÝCH SOUSEDŮ
WE LOVE JEVANY

Lesy ČZU chystají hlavní výlov rybářské sezóny

Jevanský rybník ožije rybářskými slavnostmi

Autorka: Jakub Janda
Foto: Archiv Lesy ČZU

Podzimní tradice vrcholí! Lesy České zemědělské univerzity vás srdečně zvou na hlavní výlov letošní rybářské sezóny – výlov Jevanského rybníka, který se uskuteční v sobotu 25. října. Tento výlov bude zároveň centrem rybářských slavností Lesů ČZU, takže se můžete těšit na den plný zážitků, chutí a tradic.

Program, který potěší malé i velké

Ráno ještě za rozednění začnou rybáři stahovat sítě a připravovat první úlovky. Už od 9:00 ale bude připraven bohatý program pro veřejnost:

Komentovaný výlov – nahlédněte pod ruce zkušeným rybářům.

Pasování na rybáře – zážitek, na který děti jen tak nezapomenou.

Lesní pedagogika – hry, soutěže a poznávání přírody.

Hudba a gastronomie – živá kapela, ukázky vaření ze zvěřiny a spousta dobrého jídla.

Prodejní stánky – čerstvé ryby, zvěřina, univerzitní víno a speciality ze zámecké kuchyně.

Čerstvé ryby přímo z Jevanského rybníka

Hlavní hvězdou výlovu je samozřejmě kapr, který tvoří většinu obsádky a díky čisté vodě a písčitému dnu je proslulý svou chutí. Chybět ale nebudou ani další druhy: amur, tolstolobik, cejn, lín, štika, candát, okoun, sumec – a možná se objeví i úhoř.

Na místě si můžete zakoupit ryby přímo z vody, část úlovku ale poputuje do sádek, kde se připraví na vánoční prodej ryb.

Slavnost, na kterou se nezapomíná

Výlov Jevanského rybníka není jen o rybách – je to událost, na které se potkávají generace, tradice a moderní přístup k lesnictví a rybářství. Do příprav se zapojují desítky pracovníků i studenti Fakulty lesnické a dřevařské ČZU, kteří pomáhají s organizací i samotným výlovem.

Kdy: 25.10.2025

Kde: Lesní správa Jevany - pod hrází Jevanského rybníka (49.9651992N,14.8068922E).

Přijďte si užít hlavní rybářský svátek roku – čeká vás jedinečná atmosféra, čerstvé produkty a den, na který budete dlouho vzpomínat.

Lesy ČZU nabízejí čerstvou zvěřinu

z univerzitních honiteb na lesní správě pod hrází Jevanského rybníka

Autor: tým Lesy ČZU

V honitbách náležejících České zemědělské univerzitě v Praze myslivecky hospodaří Lesy ČZU – organizace založená za účelem správy univerzitních lesních majetků, podpory studia a demonstrace při výuce zejména lesnických a environmentálních předmětů, a to již s 90letou tradicí. V poslední době se snažíme zvěřinu – tedy maso volně žijící zvěře – vlastními silami zpracovávat v nově vybudovaných prostorech s profesionálním vybavením, schváleným Státní veterinární správou, a následně ji nabízet zákazníkům formou maloobchodního prodeje, žargonem legislativy tzv. „prodejem ze dvora“. Naší snahou je přiblížit zvěřinu, která je často opředena mýty nedostupnosti a aurou suroviny s obtížným procesem zpracování, všem hospodyňkám, kuchařkám i rodinám. Chceme ukázat, že zvěřina je běžnou surovinou, pro kterou není třeba slavnostně prostřený stůl – chutnat vám bude i jako každodenní pokrm domácí kuchyně. Netřeba se přít, zda je lepší se šípkovou omáčkou, „normálně s knedlíkem a se zelím“, nebo zda je jejím důstojným doplňkem „pajfálský knedlík vařený v ubrousku v páře“. Slavnosti sněženek se sice nekonají, ale zvěřina vám zachutná i jako segedín, španělský ptáček, koprovka, sekaná, křehký řízek či na grilu v letním podvečeru. Nebojte se zvěřiny a její kuchyňské úpravy – vydejte se na lesní správu pro balíček zvěřiny, za jejíž původ a zpracování ručí naši univerzitní lesníci!

Kromě zvěřiny nabízíme i sortiment zvěřinových uzenin – vyhlášené špekáčky, ale také náš med či víno z univerzitních vinic.

Přijďte si pro poctivou zvěřinu z našich lesů, čerstvou, zdravou a jedinečnou.

SK JEVANY:

klub, kde děti sportují s radostí a kamarády

Autorka: Nikola Tomková
Foto: Archiv SK Jevany

Sportovní klub SK Jevany vstupuje do své páté sportovní sezóny!

Stále je pro nás až neuvěřitelné, že to, co začalo jako snaha podpořit dětské sportování přímo v místě bydliště, se během let proměnilo v klub s několika oddíly, stovkou tréninků ročně, společnými akcemi a hlavně – s úžasnou komunitou dětí, rodičů a trenérů.

Klub se nám krásně rozrostl a získal pevné místo v životě obce.

Jak se říká – není umění něco založit, ale udržet. A právě to je dnes naším hlavním cílem – zachovat kvalitu a rozsah, na které jste zvyklí.

Co všechno v SK Jevany děláme?

Naše sezóna má jasný rytmus – pravidelné tréninky během školního roku, společné sportovní akce, soustředění i příměstský tábor. Činnost klubu se dá rozdělit do dvou oblastí:

1. Pravidelné sportování v oddílech

Sportovní oddíly jsou základem naší činnosti. Děti u nás trénují pravidelně, rozvíjejí své dovednosti a učí se spolupráci, fair play a radosti z pohybu. **Máme oddíly atletiky, tenisu, MTB bike a dětskou jógu.**

2. Společensko-sportovní akce

Nejsme jen klub s tréninkovým plánem – jsme komunita. V průběhu roku pořádáme několik akcí, které propojují sport a společný zážitek:

- Bruslení na zimním stadionu v Říčanech
- Několikrát za zimu společné lyžování
- Dětský den – naše největší akce roku
- Letní příměstský tábor

Tvoříme SK Jevany společně

SK Jevany není jen klub – je to komunita lidí, kteří táhnou za jeden provaz. Bez trenérů, rodičů, dobrovolníků, pomocníků i sponzorů by náš klub nemohl fungovat tak, jak ho znáte.

A proto bych touto cestou ráda poděkovala:

trenérům a trenérkám všech oddílů – za jejich čas, energii, trpělivost a zápal, se kterým děti vedou a inspirují.

rodičům, že podporují děti ve sportu – každá svačina, odvoz na trénink nebo povzbuzení na závodech se počítá.

Všem pomocníkům, kteří se zapojují do organizace a společných akcí – bez vás by to prostě nešlo.

Obrovské díky patří našim sponzorům, kteří nás finančně či materiálně podporují – díky vám můžeme dětem nabídnout kvalitní zázemí, sportovní vybavení i možnost účastnit se turnajů nebo pořádat společné akce.

Společně vytváříme prostředí, kde se děti cítí dobře a budují si kladný vztah ke sportu.

Náš příměstský tábor

Autorka: Lucie Hladká
Foto: Lucie Hladká

Náš příměstský tábor je každoroční třešničkou na pomyslném dortu, která pravidelně zakončuje všechny naše dosavadní sezóny.

Největší oříšek bývá najít další nadšence, kteří si vezmou v práci dovolenou a místo svých ratolestí, které opečovávají každý den doma, si na týden vezmou ještě minimálně 30 cizích dětí. Je to zázrak, ale zatím se mi to vždycky povedlo. A nejen to – někdo se dokonce i dobrovolně vrací.

Letos jsme se opět většinu času pohybovali v okolí Jevan. Naše zázemí tentokrát nebylo v tělocvičně, protože počasí nám většinu času přálo, a tak jsme si vystačili s multifunkčním hřištěm. Jednou nás zastihla bouřka právě ve chvíli, kdy jsme si v kině promítali kurz první pomoci – Kryjeme vám záda. Místo plánovaného odpoledního koupání jsme proto uspořádali přímo v sále diskotéku na přání, a musím říct, že nadšení dětí bylo obrovské.

Pravidelně každý rok vyjíždíme za nějakou zajímavostí do Kostelce nad Černými lesy. Jsem moc ráda, že díky spolupráci s Lesy ČZU jsme letos měli možnost navštívit kostelecký zámek. Z místního Lesária byly děti opravdu nadšené. Dozvěděly se spoustu zajímavostí nejen o lese, ale také o jeho obyvatelích.

Pak jsme vyrazili do kuželkárny, jejíž návštěva nesmí nikdy chybět.

Středa byla ve znamení cyklovýletu. Jedna skupina vyrazila na kolech z parkoviště u rybníka a druhá šla pěšky přes les k našim sousedům. Obě skupiny trasu zvládly na jedničku a odměnou jim byla pizza k obědu a vyžití v areálu SK Vyžlovka – skok do dálky, workout, umělka i prolézačky.

Čtvrtek jsme strávili v Jevanech. Ráno jsme se protáhli při józe s Viki, odpoledne vyrazili na okružní túru po fáborkách. Na návsi nás čekala opět Viki se psy Bóžou a Kiry, kteří předvedli, co všechno se mohou naučit. Naši hasiči zase dětem umožnili prozkoumat tatru a vyzkoušet stříkání z malé lafety. Den jsme zakončili diskotékou, večeří a promítáním pohádky s přespávačkou v tělocvičně.

Poslední den jsme zahájili snídaní od rodičů, uklidili tělocvičnu, vyřešili úkoly „Od dětí pro děti“ a vyrazili na hřiště. Odpoledne se děti povozily na paddleboardech, navštívily zvířecí farmu u Čechráků a převzaly odměny za absolvování tábora.

Už teď se všichni těšíme na další ročník.

Jevanský Železňák oslavil desáté narozeniny rekordní účastí

Autorka: Edita Čermáková
Foto: Zbyněk Hozák

V sobotu 21. června se naše obec opět rozezněla potleskem, smíchem a povzbuzováním – proběhl totiž jubilejní 10. ročník dětské hasičské soutěže Železňák, kterou organizuje místní sbor dobrovolných hasičů.

Letošní dětská soutěž byla poprvé součástí ligy TFA. Tato zkratka pochází z anglického „Toughest Firefighter Alive“. Jedná se o nejtěžší hasičskou soutěž, která svými podmínkami simuluje práci hasiče při zásahu.

Počasí všem sportovcům nadělilo ideální závodní podmínky. Slunce svítilo a dobrá nálada se šířila od prvního startu až po poslední vyhlášení výsledků. Letos padl rekord v počtu soutěžících i zúčastněných sborů – a že jich nebylo málo! Dorazily děti z domácích Jevan, ale i z Mnichovic, Tehovce, Senohrab, Třemblatu, Škvorce, Veleně, Klokočné, Šestajovic, Lensedel a Holubic.

Kategorie byly připraveny pro všechny věkové skupiny – od přípravky přes mladší a starší žáky až po dorost a dorostenky.

Přípravka si letos zkusila tahání barelu, starší děti už měly plné ruce (a nohy) práce s figurínami různých velikostí, které nám ochotně zapůjčil sbor z Mnichovic.

Závody proběhly hladce a bez vážnějších zranění – jediným „dramatem“ byl zlomený nehet, který ale rozhodně nezastavil dobrou náladu.

Velké poděkování patří Obecnímu úřadu Jevany za podporu, všem organizátorům za skvělou přípravu a také všem dobrovolníkům, trenérům a rodičům, kteří pomáhali, fandili a povzbuzovali.

Jevanský Železňák opět ukázal, že i soutěž může být hlavně o radosti, přátelství a společném zážitku.

Už teď se těšíme na příští rok – a třeba padne další rekord!

Če Kjong Suk

Autorka: Mgr. Kateřina Vondráčková, B.A.
Citace: v Protokol sepsaný s ředitelem domova korejských studentů s. Taxem o úmrtí s. Če Kjong Suk, 11. 06. 1953, A MZV Praha, f. TO-T, Korea 1945-1954, k. 2.

Při procházce okolo jevanského rybníka by asi málokoho napadlo, že místní pláž byla v 50. letech dějištěm tragédie s mezinárodním přesahem. Dne 10. června uplynulo 72 let od chvíle, kdy na pláži v Jevanech zahynula nešťastnou náhodou studentka Če Kjong Suk ze Severní Koreje. Jak se ale ocitla severokorejská dívka v Československu, a především v Jevanech?

Korejské děti na mezinárodním táboře míru v ČSR roku 1953

Album fotografií z Mezinárodního tábora míru věnované ČsČK korejským dětem, pravděpodobně rok 1953, Archiv města Brandýs nad Labem-Stará Boleslav.

Československý příběh Če Kjong Suk začíná na počátku 50. let na Korejském poloostrově.
V Koreji, která byla od roku 1948 oficiálně rozdělena 38. rovnoběžkou na Korejskou lidově demokratickou republiku na severu a Korejskou republiku na jihu, vypukla 25. června 1950 Korejská válka. Československo v období tohoto konfliktu poskytlo po vzoru SSSR a dalších zemí socialistického tábora Severní Koreji masivní materiální i finanční pomoc.

Přestože byl útok na Jižní Koreu ze strany KLDR plánován společně se SSSR a Čínou, oficiální rétorika východního bloku prezentovala jižní Koreu od počátku jako válečného štváče v rukou „amerických imperialistů.“ Součástí podpory tehdy adorované „hrdinné Koreje,“ která byla dobovou propagandou stavěna do role oběti, bylo i přijetí a péče o severokorejské děti a studenty středních i vysokých škol.

Vedle zasílaného zdravotnického materiálu, přístrojů, oblečení, hraček a především financí poskytlo ČSR domov 900 korejským dětem a stovkám dalších studentů, kterým bylo bezplatně umožněno se zde vzdělávat. Studentka Če Kjong Suk byla jednou z těch, kteří byli vybráni ke studiu v Československu.

Če Kjong Suk bydlela v ČSR v Domově korejských studentů v Praze, který tehdy vedl ředitel Tax. Ministerstvo školství a osvěty připravovalo pro tento domov na léto roku 1953 prázdninovou rekreaci. Ředitel DKS, vycházející ze zkušeností s dětmi a s ohledem na nedávné úmrtí vysokoškolského studenta z KLDR, naplánoval výlet, který měl studenty připravit na plavání a zároveň ověřit jejich schopnosti:
„Po zkušenostech ze zimní rekreace, kdy jsme poznali, že korejští studenti při provozování sportu nedbají na osobní bezpečnost, a po

nedávném tragickém úmrtí korejského vysokoškoláka, který zahynul ve Vltavě, jsem dal našim studentům přísný zákaz koupání. (...) Vyslechl jsem domněnky vychovatelů, že se někteří studenti chodí pravděpodobně při volných vycházkách koupat přes můj zákaz, a chtěl jsem podobným případům čelit. Dále jsem si chtěl ověřit plavecké schopnosti studentů pro blížící se letní rekreaci. Připravil jsem proto v dohodě s ministerstvem školství a osvěty přesně organizovaný, jednodenní rekreační zájezd do Jevan.“

Paradoxně měla celá akce podobným potenciálním neštěstím předcházet, neboť případů utonutí korejských studentů bylo více. Rekonstrukce nešťastné události na jevanské pláži je dnes možná díky velmi detailní výpovědi ředitele domova, která byla v rámci šetření sepsána a dochovala se v archivech.

Dne 10. června 1953 dorazili studenti společně s pěti vychovateli, dvěma učiteli, dvěma zdravotními sestrami, dvěma zaměstnanci z hospodářské správy ve funkci pomocných vychovatelů, dvěma zaměstnankyněmi kuchyně a ředitelem domova ve dvou skupinách autobusy n. p. Tatra do Jevan:

„Jevanskou pláž jsem zvolil proto, že mi bylo od mnoha hodnověrných svědků dokládáno, že se na této pláži mohou koupat bez nebezpečí i děti. (...) V Jevanech jsme byli srdečně přivítáni správou ozdravovny Moskva a přímo pláž této ozdravovny nám byla dána k disposici.“

Ačkoliv se ředitel domova snažil učinit maximum pro zajištění bezpečnosti všech studentů, i přes neustálý dozor došlo k tragédii. Na pláži totiž existovala možnost vypůjčit si od správy ozdravovny loďky, které mohli studenti využívat, ovšem s jasně stanovenými pravidly – tedy v předem vymezeném prostoru rybníka a se zákazem vyskakování z loďky do vody.
Přesto studenti daleko od břehu skákali, což se jedné ze studentek stalo osudným:

„Rozjel jsem se rychle za loďkou studentů, kteří vyskakovali. Teprve ve chvíli, kdy mě zahlédli, naskákali ihned všichni zpět do loďky. Vyzval jsem je, aby mě následovali ke břehu. (...) Ihned po vystoupení z loďky jsem zpozoroval ze člunu vystupující plačící studentku Sin O Sun. V té chvíli někdo vykřikl, že Če Kjong Suk je pod vodou.“
Na místě vypukla panika. Studenti křičeli korejsky, vychovatelé se potápěli a hledali Če Kjong Suk pod vodou, spolužáci se také vrhali do rybníka. Korejská studentka byla nakonec nalezena až po čtyřiceti minutách. Přestože byla ihned dopravena na břeh a byla jí poskytnuta první pomoc, nejevila již známky života.
Po několika minutách dorazil na místo lékař z Českého Brodu, Jan Schneider, který převzal zdravotní péči:
Po zběžné prohlídce utonulé, dal ji přenést do budovy ozdravovny, kde jsem provedl podrobné vyšetření. Krátce nato jsem konstatoval, že zbývá jediná možnost – injekce do srdečního svalu (...) Když se po vpichu neobjevila v nzornicích potřebná reakce, prohlásil úřední lékař Če Kjong Suk za mrtvou.“

Z protokolu je patrná snaha popsat přípravy a průběh rekreace i zajištění všech nutných opatření. Podobně jako v jiných případech, ani u Če Kjong Suk nebylo zjištěno selhání zodpovědných stran. Pokud tato tvrzení odpovídala realitě, lze konstatovat, že utonutí korejských studentů byla nešťastnými náhodami.
Zda se události odehrály jinak, než jak jsou uvedeny, a zda jim vůbec bylo možné předejít, je dnes už bezpředmětné. Odpověď na tyto otázky život Če Kjong Suk nevrátí. Je však třeba konstatovat, že smutných příběhů bychom v souvislosti se severokorejskými dětmi a studenty v Československu našli bohužel daleko více.

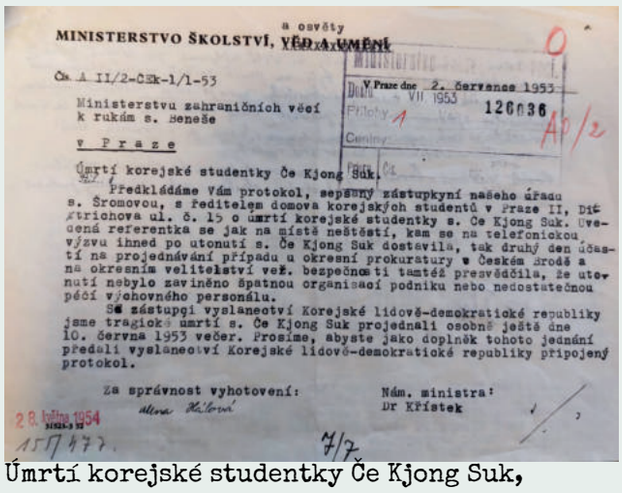
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, VĚD A UMĚNÍ a osvěty

Čís. A II/2-CSk-1/1-53

V Praze dne 2. července 1953

Ministerstvu zahraničních věcí
k rukám s. Beneše

v Praze

Úmrtí korejské studentky Če Kjong Suk.

Předkládáme Vám protokol, sepsaný zástupkyní našeho úřadu s. Šromovou, s ředitelem domova korejských studentů v Praze II, Dittrichova ul. č. 15 o úmrtí korejské studentky s. Če Kjong Suk. Uvedená referentka se jak na místě neštěstí, kam se na telefonickou výzvu ihned po utonutí s. Če Kjong Suk dostavila, tak druhý den účastní na projednávání případu u okresní prokuratury v Českém Brodě a na okresním velitelství věz. bezpečnosti tamtéž přesvědčila, že utonutí nebylo zaviněno špatnou organisací podniku nebo nedostatečnou péčí výchovného personálu.

Se zástupci vyslanectví Korejské lidově-demokratické republiky jsme tragické úmrtí s. Če Kjong Suk projednali osobně ještě dne 10. června 1953 večer. Prosíme, abyste jako doplněk tohoto jednání předali vyslanectví Korejské lidově-demokratické republiky připojený protokol.

Za správnost vyhotovení:

Nám. ministra:
Dr Křístek

Úmrtí korejské studentky Če Kjong Suk,
zpráva Ministerstva školství a osvěty, 02. 07. 1953, Archiv Ministerstva zahraničních věcí, Praha, f. TO-T, Korea 1945–1954, k. 2.

Naše dětská redakční rada

V naší dětské redakci vzniká vše nejdříve na papíře. Vedeme děti ke kreativitě a dáváme jim prostor tvořit a pracovat v týmu. Naše Listy jsou víc než jen časopis.

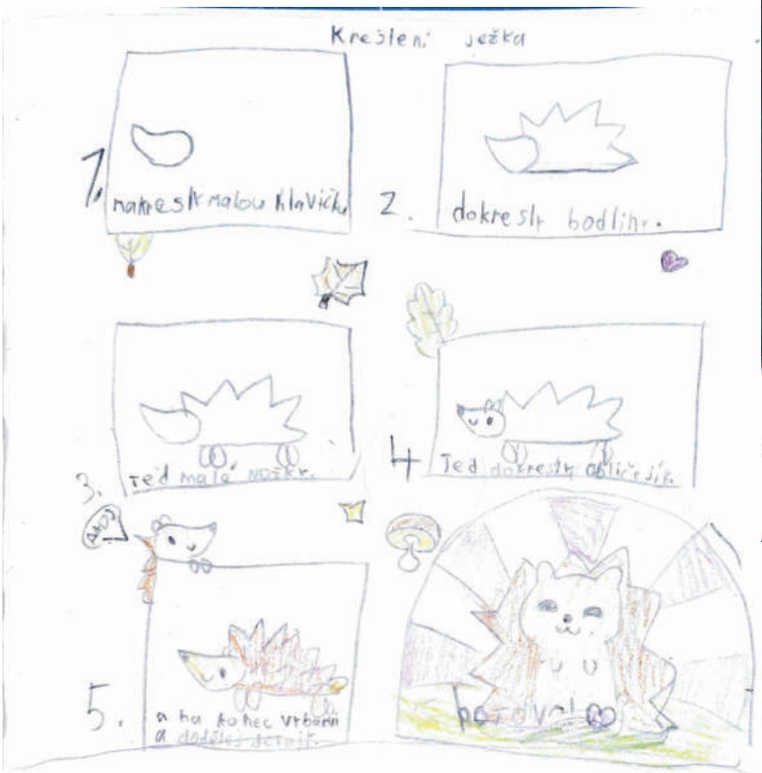

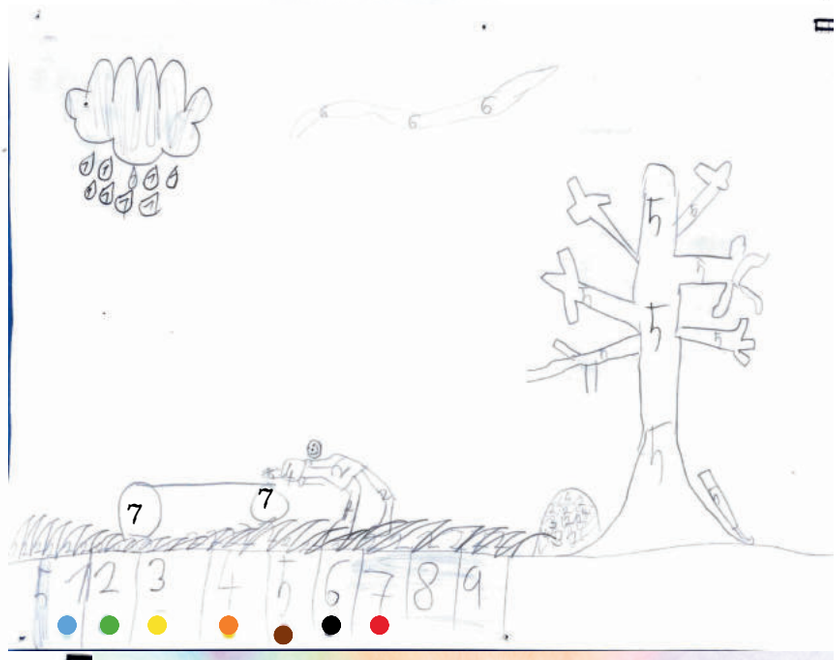

Starší děti zvládájí i práci na počítači a toto je výsledek

Hádanky

1 Kdopak klepe na okno,
ale dovnitř nejde?

2 Kdo bez štětce a bez barev,
obarví nám pestře les?

3 Parádnice jedovaté,červené a puntíkaté?
Neberte si do komůrky
nikde žádné

4 Co je zrzavé a má šikovné tlapičky,
a umí louskat oříšky?

5 Kdo má dlouhé uši,
hopsá po louce a jí mrkev?

1 déšť
2 Podzim
3 Mochomurka
4 Veverka
5 Zajíc

Podzim

Doplň chybjející písmenko

Je_ek

D_ně

Ka_tan

Pod_im

Li_t

Ši_ka

Hou_a

Děti šly ven a potkaly nějaké zvíře. Jdi ze startu podle šipek nahoře a zjisti, jaké zvíře z tabulky potkaly.

Vybarvi

Velké poděkování posíláme Barče, Nicol, Týně, Dádě, Stellince, Edíkovi, Fáňovi a Jirkovi, kteří se do přípravy pustili s radostí a pečlivostí. Děkujeme!
Chceš být součástí naší party? Napiš nám.

Kapitoly z jevanské historie: BOMBARDOVÁNÍ

Autorka: Rosťa Pačes – Salátník
Foto a zdroj: archiv Rosti Pačesa

Milí přátelé, na stránkách Spolkových listů se vám představuji dnes poprvé, ale do různých jevanských i jiných časopisů píšu o naší historii už řadu let. Mám čím dál větší problém vymyslet, o čem psát, abych se neopakoval. Tentokrát to ale s výběrem tématu bylo snadné, protože mi skvělý námět ke zpracování doslova spadl do klína.

O loňských prázdninách mě totiž oslovil Dr. Vojtášek, autor několika publikací o spojeneckých náletech v Čechách, s dotazem na bomby shozené koncem druhé světové války na Jevany. Polohu obou kráterů, do kterých jsme si jako kluci chodili hrát, jsem kupodivu z paměti vylovil rychle a přesně – a pošháněl jsem i další informace. Vyzpovídal jsem svého tátu, který si vše ještě dobře pamatuje, i T. Vojáčka, jenž má spoustu informací z první ruky od svého otce a dědečka. Dr. Vojtášek přidal autentický policejní zápis – a skoro zapomenutá událost začala ožívat.

Protože letos uplynulo přesně 80 let od chvíle, kdy se to odehrálo, připravil jsem k tomuto výročí článek. Myslím, že si ta událost zaslouží připomenutí.

Na Květnou neděli, tedy poslední neděli před Velikonocemi, která v roce 1945 připadla na 25. března, bylo krásné slunné počasí. V pravé poledne toho dne zaplnily oblohu nad Jevanskem stovky spojeneckých letounů. Asi dvacet z nich přelétalo přímo přes Dubinu, na kterou sypaly kousíčky staniolu pro zmatení německých radarů. Tohle zajímavé divadlo pozorovali z jedné strany Vyžlováci, kteří se vraceli s posvěcenými kočičkami z ranní mše v Kozojedech, a z druhé strany Jevaňáci, včetně mého táty, který zrovna nesl ze Statku pivo k svátečnímu obědu. U Vojáčků už k obědu zasedli, takže pouze slyšeli hukot letadel a pak jen obrovskou ránu, která pohnula celým domem. Dřevěnou vilu to posunulo a nalomilo, do stěn se zasekaly desítky střepin – některé prolétly i dovnitř a jedna dokonce skončila v talíři s polévkou.

Dvě letecké pumy totiž dopadly do lesa v těsné blízkosti domu na konci Družstevní ulice a vybuchly prakticky současně. Jedna padla vlevo od cesty, druhá vpravo. Je téměř zázrak, že dům zůstal stát a že nikdo nezahynul. Z návsi bylo vidět, jak vysoké smrky létaly vzduchem jako sirky, a v Jevanech i na Vyžlovce tlaková vlna vyrazila v mnoha domech okna.

První šetření provedli četníci z místní stanice a konstatovali, že spadly tři bomby, z nichž jedna nevybuchla a zůstala zaražená v zemi na parcele u domu č. p. 140 v ulici Lesní, a že nikdo nebyl raněn a škody nejsou veliké. Poté přijeli Němci s pyrotechniky, aby zajistili nevybuchlou pumu, kterou ale nenašli. V místě dopadu prý vykopali pouze kámen, který se měl vymrštit výbuchem bomb za Vojáčkovými.

Po vesnici se šuškalo, že tou třetí „bombou“ byla vlastně odhozená přídavná nádrž, kterou někdo hned ukradl, protože v ní zbylo dost benzínu. Dodnes ale není jisté, jak to s třetí bombou bylo, proč byly pumy svrženy právě na Jevany ani o jaký typ munice vlastně šlo.

Podle kráterů a poškození lesa se zdálo, že šlo o dvě odlišné bomby. Levá vyhloubila větší kráter, pravá naopak vykácela více stromů. Spíše to ale způsobilo rozdílné podloží – levá dopadla do měkké půdy a vybuchla pod zemí, zatímco pravá narazila na kámen a explodovala na povrchu.

a rozdíl od obrovských tisícilibrových „drážďanských“ bomb shozených 14. února na Vinohrady použili spojenci při tomto náletu menší tříštivé bomby AN-M41 o hmotnosti 20 liber (9 kg). Ty se obvykle shazovaly ve svazcích po 6, 8 nebo 20 kusech.

Jaké dva svazky u nás dopadly, už asi nezjistíme. Objevila se i domněnka, že šlo jen o jeden svazek, který se při průletu stromy rozdělil na dvě části. Protože ale svazky držel pevný mechanismus zajišťující i současné roznícení, není tato verze příliš pravděpodobná.

O důvodu bombardování se vedly – a stále vedou – různé spekulace. Nejčastěji se uvádí, že si piloti chtěli „odlehčit“, aby snížili spotřebu a měli jistotu, že doletí zpět na základnu v Itálii. Jenže z Jevan je to na kbelské letiště, skutečný cíl náletu, vzdušnou čarou pouhých 25 kilometrů, tedy jen pár minut letu – a tak by případná úspora paliva byla spíše zanedbatelná.

Další možný důvod se uvádí cílený útok na nedalekou Maislovu vilu, kde tehdy bydlel generál Herf, zodpovědný za masakry na Ukrajině a v Bělorusku. V okolních vilách byli ubytováni i další vysocí důstojníci a celé Jevany tehdy zaplavili němečtí vojáci. Že by však kvůli tomu vyčlenili jediný letoun, aby cestou svrhl dvě bomby a pokračoval do Kbel, působí nepravděpodobně.

Možností, kterou nelze vyloučit – a ke které se osobně přikláním – je obyčejná chyba operátora při odhazování přídavné palivové nádrže. Kdo ví, jak to bylo doopravdy?
Sled těchto dramatických událostí v Jevanech na jaře 1945 naštěstí nezpůsobil žádné oběti mezi místními a obešel se i bez větších materiálních škod. Brzký konec války přinesl radost a optimismus, takže bombardování se stalo spíše zajímavostí než traumatizujícím zážitkem. Nejnešťastnější byli dřevaři, kteří museli zpracovávat stromy plné střepin, zatímco školáci soutěžili v jejich sbírání a své úlovky hrdě předváděli ve škole – kde jim je učitelé hromadně zabavovali a doplňovali s nimi školní i domácí sbírky válečných artefaktů.

Dodnes lze v okolních obcích najít mnoho památečních střepin. Pěknou sbírku má jistě rodina Vojáčků, jejichž předkům tehdy padaly přímo do talíře.

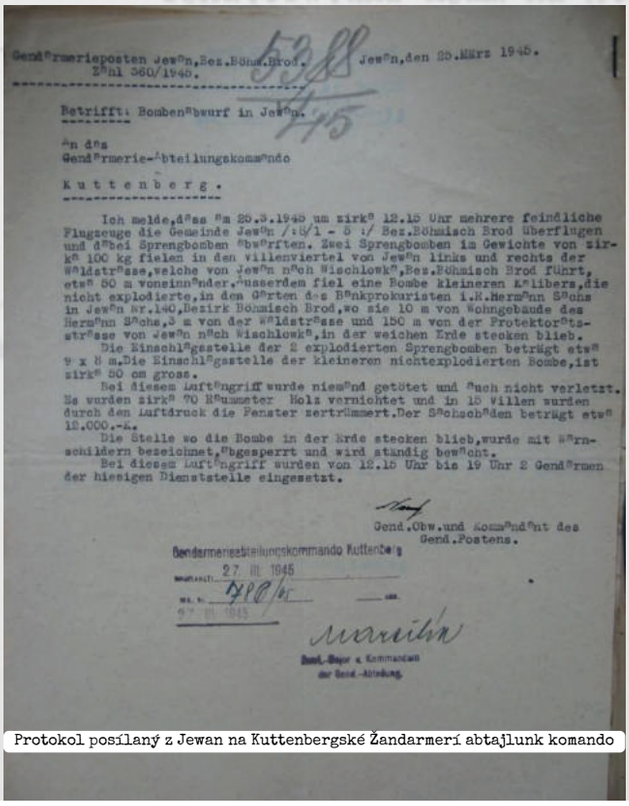
Gend^armerieposten Jew^n,Bez.Böhm.Brod. Jew^n,den 25.März 1945.
Z^hl 360/1945.

Betrifft: Bomben^bwurf in Jew^n.

^n das
Gend^armerie-^bteilungskomm^ndo

K u t t e n b e r g .

Ich melde,d^ass ^m 25.3.1945 um zirk^a 12.15 Uhr mehrere feindliche Flugzeuge die Gemeinde Jew^n /:8/1 - 5 :/ Bez.Böhmisch Brod überflugen und d^bei Sprengbomben ^bw^rften. Zwei Sprengbomben im Gewichte von zirk^a 100 kg fielen in den Villenviertel von Jew^n links und rechts der W^aldstr^asse,welche von Jew^n n^ach Nischlowk^a,Bez.Böhmisch Brod führt, etw^a 80 m voneinn^ander.^usserdem fiel eine Bombe kleineren K^alibers,die nicht explodierte,in den G^arten des B^ankprokuristen i.R.Herm^ann S^ohs in Jew^n Nr.140,Bezirk Böhmisch Brod,wo sie 10 m von Wohngebäude des Herm^ann S^ohs,3 m von der W^aldstr^asse und 150 m von der Protektor^ats-str^asse von Jew^n n^ach Nischlowk^a,in der weichen Erde stecken blieb.
Die Einschl^agstelle der 2 explodierten Sprengbomben beträgt etw^a 9 x 8 m.Die Einschl^agstelle der kleineren nichtexplodierten Bombe,ist zirk^a 50 cm gross.
Bei diesem Luft^angriff wurde nie^m^nd getötet und ^auch nicht verletzt. Es wurden zirk^a 70 R^aumeter Holz vernichtet und in 15 Villen wurden durch den Luftdruck die Fenster zertrümmert.Der S^ach^schd^en beträgt etw^a 12.000.-K.
Die Stelle wo die Bombe in der Erde stecken blieb,wurde mit W^arn-schildern bezeichnet,^abgesperrt und wird standig bew^acht.
Bei diesem Luft^angriff wurden von 12.15 Uhr bis 19 Uhr 2 Gend^armen der hiesigen Dienststelle eingesetzt.

Gend.Obw.und Komm^nd^nt des
Gend.Postens.

Gendarmeriebteilungskommando Kuttenberg
27. III. 1945

Protokol posílaný z Jewan na Kuttenbergské Žandarmerí abtajlunk komando

„Nikdy nepochybujte, že malá skupina přemýšlivých a odhodlaných lidí může změnit svět; vlastně je to jediná věc, která ho kdy změnila.“
Margaret Mead

INZERCE:
Hledáte prostor pro vaši reklamu za přijatelný peníz?
NEBO
Žijete v Jevanech a chcete zdarma využít prostor pro nabídku a poptávku prodej/službu/pomoc?
Neváhejte nás kontaktovat.

E-mail:
spolkovelisty@gmail.com
WEB:
www.spolkovelisty.cz

Děkujeme dětské redakční radě:
Jste moc šikovní a nápaditi.
Děkujeme Barče, Nikol, Dádě, Stellince, Edíkovi, Fáňovi a Jiříkovi.
Jste nám velkou inspirací.

Velké poděkování za podporu posíláme tentokrát Lesům ČZU.

Děkujeme všem, kteří nám sami od sebe zasílají náměty na články i hotové příspěvky. Jsme opravdu vděční za tuto spolupráci!

Chcete se připojit k tvorbě Spolkových listů? Máte náměty, připomínky nebo tipy na zajímavá témata? Neváhejte nás kontaktovat! Tyto listy jsou naším společným projektem – listy nás všech.

Spolkové listy, časopis jevanských spolků.
Vydání páté - říjen 2025.
ŠÉFREDAKTORKA/GRAFIKA: VIKTORIE PACOURKOVÁ
REDAKTORKA: LUCIE HLADKÁ
REDAKCE: spolkovelisty@gmail.com

Podpořte unikátní jevanský projekt Spolkové listy jakoukoliv částkou.
Moc děkujeme za podporu.
Číslo účtu: 265943012/0600
Chcete navázat spolupráci? Kontaktujte nás na spolkovelisty@gmail.com

QR platba

JE·ZE·VEC

SK JEVANY 2021

SDRUŽENÍ JEVANSKÝCH SOUSEDŮ
WE LOVE JEVANY

HASIČI JEVANY 1905

JEVANY
obecně prospěšná společnost

„Jsme silnější, když naslouchá me, spolupracujeme a staráme se jeden o druhého."

Barack Obama